

"Mor" og "Mumi" er registrerede partnere, og ønsker et barn.
Efteråret 2007 opstod ideen om at bruge en kendt donor "NN".
Derfor snakkede vi frem og tilbage med ham og til sidst blev vi enige om at prøve med hjemmeinsemination.

NN er Mumis lillebror, der er bøsse.

Vi blev gravide efter 3. gange men tabte uheldigvis barnet og forsøgte igen, og efter atter tre gange var der held.

Terminen var sat til 14/2 2009

I løbet af efteråret havde vi talt om, hvordan samvær mv skulle være, men først 3-4 måneder inde i graviditeten blev det for alvor konkretiseret i et *udkast* til et dokument udarbejdet af Mor (bio-mor) og Mumi.

Dette dokument blev løbende revideret af os alle tre i fællesskab efterhånden som vi fandt ud af nye problemstillinger, løsninger mv.

Dette skulle vise sig ikke helt at blive så let som vi regnede med, da vi alle fik andre holdninger og følelser, efterhånden som guldklumpens ankomst nærmede sig. I sidste ende fandt vi dog en løsning, og i dag er det dokument, det vi tager udgangspunkt i ift. samvær og så meget andet.

Selvom vi på det tidspunkt synes, det var fyldestgørende, må jeg sige, at der efterfølgende har været situationer, hvor vi alligevel ikke har været grundige nok. Det har derfor givet anledning til diverse skænderier og uoverensstemmelser, hvilket man nok næppe helt kan undgå.

På den anden side, kan man jo heller ikke forudsige alt i denne verden, så det jeg med denne smøre vil sige er måske, at hvis man overvejer at bruge en kendt donor, skal man sørge for at have gjort sig rigtig mange overvejelser herom.

fx.

- ønsker man at "dele" sit barn med andre end sin partner?
  - ønsker man at skulle diskutere diverse praktiske foranstaltninger med andre end sin partner?
  - det er væsentligt nemmere kun at være to om at finde på fx navn
  - stoler man nok på denne donor til at turde kaste sig ud i det, såfremt det er meningen at ens ægtefælle skal stedbarnsadoptere?
  - tør man løbe an på, at statsforvaltningen/familiestyrelsen vil lade ens ægtefælle stedbarnsadoptere
  - er man i familie med donor bør man gøre sig klart, at det kan skabe familiemæssige problemer ved uoverensstemmelser
  - er barnet mon i virkeligheden bedre tjent med 2 forældre end 3, hvis disse indbyrdes skændes pga. alle uoverensstemmelserne?
  - Hvordan skal man forholde sig, når alle tre "forældre" er sammen med barnet?, Hvem er ansvarlige?
- etc.

Guldklumpen blev født og vi fulgte slagets gang jf. dokumentet, hvilket heller ikke har været helt problemfrit, idet begge parter til tider ikke mener, den anden part har overholdt de indgåede aftaler.

Mumi søgte om stedbarnsadoption så snart det var muligt (6/5-2009) og derefter gik sagen ikke helt som forventet, trods det både mor og far var indstillet på at Mumi skulle stedbarnsadoptere. Vi blev dog aldrig spurgt, men fik blot afslag fra statsforvaltningen, hvilket vi naturligvis klagede over.

18/5 2009 afslag fra Statsforvaltningen Syddanmark

primo juni 2009 klager vi over Statsforvaltningens afgørelse, vi medsender en støtteskrivelse fra LBL

26/6 2009 medhold fra familiestyrelsen

12/8 indkaldes mor + far til møde i statsforvaltningen

19/8 foreligger adoptionsbevillingen

Så en sag der kunne have endt med, at Mumi ikke kunne stedbarnsadoptere før hun havde boet sammen med barnet i 2½ år, endte heldigvis godt og det er nu gået i orden. Selvom der formentlig vil blive set på nærværende sag i en eventuel ny stedbarnsadoptionssag synes jeg, det er en stor risiko at løbe. Derudover er min personlige holdning, at jeg måske ikke ligefrem vil fraråde folk at anvende en kendt donor, idet der *kan* være mange fordele ved en sådan løsning, men man skal tænke sig rigtig godt op jf. ovenstående spørgsmål. Jeg vil imidlertid *aldrig* råde folk til at anvende en kendt donor, som man er i familie med, da dette kan have fatale følger, i og med der udover almindelige forældrefølelser pludselig også kommer familiære følelser i klemme hos nogen af parterne, hvilket skaber et om man så kan sige ulige forhold og vanskeliggør situationen. Hvis man ender i vanskelige uoverensstemmelser gør det jo bestemt ikke situationen nemmere, at man er tvunget til at ses i familiære sammenhænge også.

Hvorom alting er, kører det i vores tilfælde - trods diverse uoverensstemmelser - for nuværende nogenlunde, og barnet har det godt og er glad for både sine primære forældre (mor og mumi) og sin far.
Joske (efteråret 2009)